

ПРОЛЕТАРІ УСІХ КРАІВ
ЗДНАЙТЕСЬ!

Соціалістична Партія Канади.
Socialist Party of Canada.

Робітники в боротьбі згублять лише свої кайдани, а здобудуть усей світ!
К. МАРКС.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РОБОЧОГО ЛЮДУ

ПЕРЕДПЛАТА:
На рік \$2.00
Пів рік \$1.00
Чверть 60 цт.
Одно число 5 цт.
До старого краю . . \$2.20

THE RED FLAG

Socialist weekly paper for Oukrainian proletariat in Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІ:
Червоний Прапор
(The Red Flag)
467 Manitoba ave.
Winnipeg, Man.

Рік I.

Вінніпег Ман. Четвер Цвітня 9, 1908. Winnipeg, Man. Thursday April 9, 1908.

Число 14.

ЧЕРВОНИЙ ВІННІПЕГ.

Першого квітня усі робітники соціалісти Вінніпегу на загальних зборах однодушно іменовали на Вінніпег кандидатом до Домініального Парламенту Товариша

J. D. HOUSTON,

ЧЛЕНА СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.
Се перший соціалістичний кандидат до Домініального Дому в історії Канади.

Іменованем соціаліста робітник цю виступав на шлях власної політики.

Товариш HOUSTON буде стремити до вивлачення дїбр капіталістів на власність усього народу. А наразі буде домагатись 8 годинного дня праці, \$2. 50 найменшої платні, забезпечення на старість і каліцтво, взагалі буде провадити в житті всю нашу соціалістичну програму; буде остро стояти проти політики капіталістів.

Робітники і всі чесні Обивателі Вінніпезькі! попірять кандидатуру СВОГО КАНДИДАТА! Агітуйте за тов. ГАВСТОНОМ!

Коли соціалісти будуть мати сильний голос в парламенті? -- зменшать ся наші муки! Коли соціалістів буде більшість, наші муки щезнуть!

ЕКЗЕ. ПРОВ. КОМІТЕТ МАНІТОБИ С. П. К. СКЛИКАЄ НА 26 КВІТНЯ С. Р. ФАРМАРСКО-РОБІТНИЧИЙ З'ІЗД З ЦІЛОЇ МАНІТОБИ.

ВІННІПЕГ, 4 квітня.

Будьте-хитрі, як лиси, мудрі, як змії, а відважні, як леви.

Вже сонечко вище і вище зіходить над Канадою, віють теплі вітри, топлять ся сніги -- весна недалеко. Гадь ще спить в замерзлій землі, але капіталістичне гадь вже почуло тепло і почина ворухнитись. Цілу зиму неретримали капіталісти народ в нужді та безробіттю. Але з весни знов їм потрібно нашої робочої сили. Цілу зиму капіталіст не турбував ся, чи маємо ми, що їсти, чи жнем ми. О, то його мало обходило. Вія знав, що з весною зголоднілий народ боріть побіжить до його на роботу коли в шлунку буде лехко.

АЛЕ ОСТАТНЯ, ЩЕ ЙІ ДОСІ НЕ МИНУВША, КРИЗА зостанеть ся великою наукою для американського робітництва. Вона нас нав-

чила, що таке капіталістична господарка, що мине ся криза, по двох, трьох роках неминучо прийде друга, не минуча більша -- і кинеть знов нас мілліони народу, в муки недовлатку, а може і голоду. І то тому, що ми всі щиро працювали НА ЗБІЛЬШЕННЄ ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ ЖМЕНИ НЕ-РОБІВ. Світова опінія така що колиб штейтське робітництво було лишне зорганізоване, воноб уже цієї зими зробило з Америки соціалістичну республіку.

Наука коштує гроші, а нам шей мук. Тому МИ МУСИМО ПРИГОТУВАТИСЬ ДО НОВОГО ЛИХОЛІТТЯ.

І коли знову капіталісти заходять ся станувати роботу, вигонити нас з шанив, з майнів тощо--робітництво рятуючи себе, мусить раз на завжди покласти кінець тим розбоєм на-гладкій дорозі. Робітники МУСЯТЬ

ЗКВІТУВАТИ СВОГО КАПІТАЛІСТА, А ВСІ ДОБРА КАНАДИ, УСІ ФАБРИКИ ОГОЛОСИТИ ГРОМАДЦЬКОЮ ВЛАСНОСТЕЮ.

Се початок соціалізму.

Ітак хоч би і почались роботи, страждаючи на капіталістичні, МИ НЕ ПОВИННІ ЗАБУТИ ОРГАНІЗУВАТИСЬ ПОЛІТИЧНО, МИ НЕ ПОВИННІ ЗАБУВАТИ СВОЄЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ. Навпаки, розширювати далі соціалістичне слово, готувати увесь наряд до Соціалістичної Революції, себто оголошення парламентом усіх ередств виробу (машин) спільною власністю народу.

Організація, організація і ще сто разів - організація! Але ми мусим звернути свою увагу і на БОРТЬБУ ЕКОНОМІЧНУ.

З нагоди кризи, з нагоди того, що робочих рук більше ніж треба того капіталістові - наші поработителі зменшили скрізь платню.

Ми всі знаємо, що капіталіст, обкрадаючи нас розвиваєт ся з нашої роботи.

Тепер, коли розпочнуть вороги наші свої роботи нашими руками -- пожаліймо наші руки, пожаліймо наші сили, не даймоєш опустам з нас кнати. БОРІМОЄШ О ПІДВИЩЕННЄ ПЛАТНІ.

Страйк! на кожну підлість баса, чи контрактора нашою відповідю буде СТАРІК! Домагаймоєш, щоб у шанах та кемпах не було брудно, щоб давали добрий вікт дурно і так далі.

Ми не хочемо, щоб з нас брали гроші „на лікаря та на пошту”. Се опусто! Але най дають нам правдивого лікаря і привозять листи.

Контрактрон, баси і формани не людські, а позвірячому обходять ся знами. Не жалійте свої сили, щоб поробити з них тихеньких

овечок. Не забуваймо, що в Європі баси і формани робітники вибирають сами з поміж себе. Те повинно статись і в Канаді.

Нас не жаліють, не жаліють нашого життя. Що дня вбиває робітника! Ми мусимо і тут зробити порядок. Домагатись, щоб капіталісти обгородили небезпечні часті машини, щоб з майнів випомпували вибухаючі гази, обережно рвали каміні динамітом, і так на в сіх роботах. В разі ушкодження або смерті домагатись відшкодованя. ОДИН ЗА ВСІХ І ВСІ ЗА ОДНОГО. Коли квітуть вашого товариша ВСТУПАЙТЕСЬ УСІ ЗА ОДНОГО. Най квітуть усіх, а не дайте свого брата і товариша прогнати як пса, капіталістичному псові! Для кожного робітника робітниче товариство, КЛЯСА РОБУЧА МУСИТЬ БУТИ УСИМ -- матірю, вітчизною, родиною.

Життя свого, добра свого не жалій за своєю робітничу клясу.

Знай, що лиш в єдності сила, що в боротьбі здобудеш право своє.

Усе робітництво Штейтів і Канади готуєт ся з весною боротися за „8 годинний день праці” 8 годин працювати, 8 годин спати і 8 свобідних!

І так, брате наперед до завзятого бою, наперед до звершеної надії!

Тисни капіталістого в політці, тисни на роботу!

Ми мусимо вибити йому з його зарозумілої голови „що він нам дає роботу”. Ми коримоєш, ми лиш доти раби, доки спить наша сила. А прокиньт ся люд, і все стане наше!

Буд мож наряд і тримай-моєш.

Наближаєт ся весна, оглядає фармар свого плуга, готуєт ся до пекельної праці. Ціле літо промучить ся він на своїх акрах, не раз болючи душею, чи вродить поле, чи не вродить чи не витолочить мороз дорогої ниви.

А Капіталіст ціле літо буде бавитись на розкішнім полудні Італії та в чудових околицях Швайцарських озер. Але в осени прийде до Канади „на живна” Якже у фармара пшениця уродилась Треба тепер зі продати, щоб було грошей на забаву, на слідоуючу зиму у Парижу... А фармарові лишить ся буфоксеку та бульба і люта канадійська зима, а розривка йому буде -- корти рубати на морозі в лісі.

Нема такого лиха, якогоб не поборол людська енергія. Робітник і фармар хочуть добри жити, у них цілком нема охоти дивитись здалеку, як бавлять ся капіталісти!

Тому Соціалістична Партія, яка визволяє робітника дає жите і фармареві. Політика у них спільна.

Фармарі не повинні лишитись позаду і в економічній бородьбі. „Фармеські спілки”, „Товариство взаємної заемоги”, боротьба з елеваторами, шторниками і всіляким опустами, що підшиваються до людей, мов „свої до свого”, закупно спільно машин громадую спілкою для спільного уживаня--то наразі творча робота на фармах.

Більше віри в себе і свої сили, більше поважання до себе і більше призиретва і зневаги до ворогів!

Ми готуємо і одягаємо все людство на світлі, ми творимо культуру.

Наші голоє, голоє має просвічених соціалізмом

мусить покрити громом усі голоси.

Лиш ми жовніри великої всевітньої армії праці, лиш ми маємо право володіти землею, але дармоди—ніколи!

ЯК УМИРАЛИ ПАПИ.

Не кожний папа умирав так довго і тяжко, як Лев 13. Много з них „покликав Господь Бог до царства небесного“ нагло по недовгій пантованню, відповідно до того, коли се було на руку котро мусь з кардиналів. Богато пап умирало нагло по тім, як засіли на папськй троні, так що се викликавало загальний пострах. Не зашкодить, як подамо до відомости наших читачів про кілька таких, „остатніх хвиль“ „святних отців“.

За панованя папи Івана 8, повстав в Римі заговор, якого ціллю було, видати Рим Сарацинам. Головою заговору був портський біскуп Формозій. Заговор одначе викрито, а Формозій скинено з біскупства і покарано. Пізніше в р 891 вибрав себе Формозій сам папою, але рівно часно вибрано да папу також діякона Сергія. Прийшло до кровавої бійки між прихильниками обох пап, Формозій побив. По трунах ішов до коронаційного трону. По його смерті знова меч рішав на користь Боніфатія 9 який вие довзі помер, а наслідником його вибрано Стефа-

на 9. Той казав добути труна Формозія, прибрати його в папські ризи і в усі відзнаки папи, занести до костела, де в присутности всіх кардиналів, біскупів, понів і вірних відбув над ним суд. Обжалуваного, „оскаржувано о цілий ряд злочинів і завізвано його, „аби боронив ся, „Коли обжалований трун, не хотів боронити ся, „узвано його „заагодою цілого собору „винуватим, „позбавлено його папської гідности і виклято. Потім здерто з труна папські шати, звучано ся над ним, волочено наприказ папи по вулицях міста, та на кінець вкинено в ріку тибр. Літописець папства Бароній називає сей вибрик не чуваним і безбожним. Вкінці забаванок Стефана 6 було римлянам за багато, вони збунтували ся, напали на нього і задавили. Вийшов до вівчарні Господа, як злодій і вмер, як заслужив собі, смертю „публичника“ каже кардинал Бароній. По Стефані був папою через 4 місяці Романус, а наслідник його Теодор був отроцький вже по тіжних свого панованя. Отроцького Сергія про якого висше згада-

но і якого вибрано папою. Але той мусів уступити черел оружж Івана. Той святий отець пантував дуже коротко. Також коротко сидли на папськй троні Бенедикт і Лев 5, якого секретар Христофор кинув до вязниці, а сам оголосив себе наслідником Христа. То розгнівало дуже Сергія, два рази

вже вибраного на папу. Він казав своїм приятелям вибрати себе третій раз а коли се зроблено казав арештувати увязнити Христофора і замути його в вязниці голодом. Кардинал Бароній признає, що не було ганебнішого злочину, котрий поповнив Сергій 3, був він невеличким деяких пристрастей і найнебезпечніший з усіх людей. По його смерті бувши його наложниця Мароччі тосканська і її сестра Теодора зробили папою Анастазія 2. Який був коханцем обох тих світських жінет. По нм наступив Іван 10, який одначе посварив ся з Мароччію, а через те на Розказ її арештовано його і удушен. Наслідник Лев 11, вмер по кількох місяцях замордований. Тепер зробила Мароччія папою свого малолітнього сина, сплодженого з тілесних зносин із Сергієм 3, який прийняв назву Івана 11. Один із неприятелів его зловив его в вязниці отроїти.

В р. 956 удало ся Октавіюви, внучкові Мароччі опанувати папський трон, хоч мав ледво 19 літ і не був цілком духовний. Назвав себе Іваном 12. Мав він правдиво „кавалерські“ забаванки: тривав 2.000 коний, які годував мідалами і фігами, моченими в вині. Кардинал Бароній назвав его „комедіянтю, який грав ролю папи“. Біскуп Кремонський Лютпранд оповідав про него „Жадна кобіта не мала відваги показати ся на ули-

цях Риму, бо папа Іван насилував все: дівчата, мжуатки і вдови, навіть гробах святых апостолів“. На себрі оскаржено его, що скастрував кардинала-субдіякона підпалив кілька домів, пивчино на здоровле чорта, а при грі в кости закликав ся на Венеру і Іовіша (поганські римські боги), що одного біскупа казав публично вибічувати, а одному кардиналови втяти праву руку. Кінець сього „голови римської церкви“ був дуже ромаетичний. Звів він жінку одному побжному Римлянинови, а той зловивши его „нагорячим учинку“ потовк его так не по християнськи, що Іван 12, вмер в кілька днів потім, від одержаних ран і снівів.

(кінець буде)

ТОРГОВИЦІ НА ЛЮДСКУ РОБОЧУ СИЛУ.

Торговницею звичайно є місце где може, що купити або продати.

Звичайно один виробляє те, другий що иншого і з того заходить потреба виміни.

Давніше люди міняли ся, кожний чим займав ся давав иншому, чого той не має; відбирав в заміну те, чого він потребує.

Опісля деякі хитрийші одиниці загарабили під своє панованє землю і людей, якими втворювали много средств потрібних до життя, ставали панами продуктів а разом і рабів словом раб

і те що він втворює належало як приватна власність пана. Такій пан старавсь мати як найбільше рабів, бо видушуючи з них сили міг переміяти більше сирових матеріялів в відповідні средства до ужитку, за які на ярмарках побирав дорогоцінні річі. Було так, що продавано продукти рабів, — і самих рабів.

Коли пан хотів найбільше зиску з раба, то старавсь добре відживляти его та одягати аби той був сильний та здоровий.

Дійшло до того, що тодішній раб сам нічого не думав а тільки байдужно проводив життя та йшов до роботи в той час коли атаман гонив.

Нині часи змінили ся. Рабів як давні вже не має. Нині суть вільні люди. Ану, пригляньмоє їхньому вільному життю.

Як бачимо повисше сказано, що раб ішов до роботи, коли атаман его гонив тепершній заробітний чоловік сам собі атаманом. Эго згонит до роботи голод. Він ветає вчасно та іде по торговинях где кудують робочу силу—где купують жите.

Тими купцями, що вестроїли торговині на людске жите суть вмісто давніх панів нинішні капіталісти; пролавицями робочої сили суть нинішні раби так звані заробітні люди. Они то ветають вчаним ранком та йдуть по торговинях шукаючи купця на свою силу. Бувають случаи не всі можуть себе продати. Молоді, сильні скоро

КАТЕХИЗМ ДЛЯ РОБІТНИЧИХ ДІТІЙ.

Пит. — Хто ти є мій хлопець?

Від. — Дитя робітника.

— А що то значить: дитя робітника?

— Значить, що мій отець працює—а мимо того є бідний.

— А чому робітники уть бідні?

— Понеже мають малу плату, з котрої вижити неможна.

— Дячого робітники дістають так малу плату?

— Не дятого, аби мало працювати, але дя того, що роботодавці хотять мати як найбільший дохід з праці робітника.

— Чи робітник не дістає своєї заплати за свою працю?

— Ні! Робітник тільки дістає частину, решту забирає роботодавець, як свій капітал.

— З чогож походять богатства світа?

— Тільки з праці бідних, котрі не отримують того, що заробили.

— Чи то справедливо, аби одні жили в достатках, а другі терпіли голод?

— О ні! То дуже велика несправедливість, коли є, що ціле своє жите тяжко працюють, жиють в біді й недостатку, в той час коли инші хоч цілий божий день нічого не роблять, опливають в достатках, як то кажуть: жити як в бога за дверми!

— А може на землі за мало средств до життя?

— Ні! Земля, що року дає множество достатків, а праця людей переміняє їх до щоденного ужитку.

— Дячого-ж маса людей мусить терпіти нужду, се-ж на землі всего подостатком, що людям треба.

— Понеже робітники мають замалу плату, аби мог-

ли купити собі те, що їм потреба, і за те множество богатств марнує ся, бо люди не мають за що їх купити!

— Чи такий несправедливий систем мусить тревати вічно?

— Ні! Біда і визиск не мусять бути на землі, а можуть бути напевно усунені!

— Ну, і хтож поможе бідакам?

— Бідні не мусять і не повинні чекати аж їх богачі вибавлять! Робітники і Робітниці чи то на селі чи в місті мусять самі собі помогти.

— В якийже спосіб можуть самі собі помогти?

— Сам один робітник нічого не значить, мусить ся злучити з иншими, бо громада то великий чоловік!

— На щож їм придасть ся те єднанє в одну робітничу громаду?

— Дперва тогді будуть могли допомогатись лучшою платою, а працьодавці мусять задосить учинити їх дома-

під царством небесним?

— Розуміє ся такий лад на землі де буде панувати спокій і справедливість ти всі люде будуть радуватись своїм житєм, де зникнуть бідність, уполіцені і утиснені!

— А кому то прирікаєсьє. Письмо царство небесне?

— Якеж то називає ся єднанє робітників до спільної громади?

— Єднанє робітників в товариства робітничі а разом в велику робітничу партію називає ся робітничою організація.

— А прецінь, що робітники можуть зискати через організацію?

— Передовсім те, що кожний дістане повну винагороду за свою працю. Все добро буде спільною власністю народа.

— В школах всі дістануть знає читаня і писаня та і

інших позиточних наук. Слабосильні та старушки дістануть охороцу від держави.

— Як називають ся ті робітники, котрі кличуть люде до бородьби з визиском і котрі хотять вибороти ліпший бит для бідних і угнетених?

— Сі смілі і відважні робітники і робітниці, котрих богачі ненавидять і переслідують називають ся соціалістами.

— А якеж то Христове назвав той суспільний порядок, має стати ся на землі?

— Назвав царством небесним або порядком Божим.

— А щож можна розуміти

— Бідакам! Бо сказано: „Благословенні убогі, бо вам же є царство Боже.“

Благословенні ті, котрі тепер голодні, бо будуть насичені. Благословенні ті, котрі тепер плачуть, бо сміятись будите. (Лук. 6, 20, 21.),

— Що сказав Ісус Хри-

знаходять кунця; слабші та старші не-так. Тут дять ся як на лідиатаці. Плата міряють ся як за всі інші товари тільки з тою різницею що нерухомі товари важить ся вагою; робучу силу зигарком.

Платять грошем в так виміреній пропорції, щоб за него можна дістати стільки хліба, мяса та инь, товарів, щоб рантом не вмерти з голоду. І так: Коли ти зробиш за днь праці товарів на \$8.—10. вартости то тобі заплатять \$2.—3. Тих вісім доларів, які задержуть творять новий капітал а ти не дістави стільки заплати, щоб відновити страчену силу змушений назад вертати до праці і так з дня на день з року на рік переминає жите в лиху та злиднях.

Головна причина лиха лежить в-тім, що велика більшість людей не мають на чім та чим робити а зате аби вдержатись при життю мусять продавати свою робочу силу до тих, що посідають на власність „добра натуральні та средова продукції“. Виходить, що в їх обовязку лежить: Дістати землю та средства продукції на спільну власність і в той час не стане торговців та купців на людске жите. В той час будуть робити в себе на себе самих значить, що всі овочі їх праці будуть їхніми.

Хто бжас щоб як найскорше зникли нинішні пани й раби, нинішні лихоліте хай етає в ряди соціалістів

тос богатим, - капіталістам?

— Безплоднеє дерево, котре не родить доброго овочу буде витяте і в огонь укинене. (Мат. 7, 10.) Горе вам богаті за вашу потіху Горе вам, котрі сьте насичені, бо будете прагнуці! Горе вам, котрі смістесь тепер, бо будите нарікати і плакати. (Лук. 6, 24-25.),

— А що сьв. Письмо говорить о капіталізм?

— Не можете служити Богу і мамоні! (Мат. в 24)

— Як сьв. Письмо говорить, о робітничій платі?

— Достойний-робітник плати своєї. (Лук. 10, 7.) (Значить; робітнику належить ся все, що він витворив!)

— А що сьв. Письмо говорить про відношеня людий одних до других?

— Все, що хочите, щоб люди вам чинили — чиніть ви їм. (Мат. 7, 12.)

— А що сьв. Письмо го-

яких метою звалить сей фальшивий систем а завести лад новий, лад в яким всі будуть рівними. Тож до роботи! Най і одного робітника не бракне на поли праці для его добра власного. для добра всіх людей,

Нуже до боротьби! Хай буде нашою метою: Проч з тиранством; Проч з панованем одиниць а хай вже раз настане лад соціалістичний де буде панувати „вільність, рівність, і братерство!“

СОЦІАЛЬНА ЗОРЯ.

Соціална зоря зійшла, Красно засіяла. І кожного дармоїда Страхом переляла.

Бо він знає, що та зоря Вна може сьвітяти, Як засьвітить нам в хатках, Будем краще жити.

Лин ми її зрозумієм, Чого вна нас учить, Вна веліякі сего сьвіта Тиранства покрушить.

Бо та зоря, то є сила! З ноци робить днину, А веліяким кровопійцям Остатню—годину!

Ант. Парагівекій

ВІН ІДЕ.

Він іде, везе ковбаси, пиво, кожухи, роздає горожанські панери, обіцяє, що у канадійського фармара на паплі виростуть груши, коли він продасть свій голос капіталістичному кандидатові.

вне то, винувати. Глупі і сліпі! Що ж є більшого; злото чи церков. котра осывячує злото! (Мат. 27, 14, 61, 17.)

Як сьв. Письмо говорить, о судіях і міністрах?

— Горе вам князники і фарисеї що, дасте десятину ворить о гнобленю і взискуваню робітника?

— Знаєте, що князі народів панують над ними. Не так буде між вами, бо хто схотівби бути більшим між вами — хай буде вашим слугою!

— А що сьв. Письмо говорить, о понах та біскупах?

— Горе вам князники фарисеї лицемірники, що подібністе гробам побіленм, котрі зверху видають ся людям красні, але в середині повні мертвих костий і велякого пюгавства. Горе вам сліпі проводирі, котрі кажете: Хтоби клявся на церков то нічого, але колиби клявся на злото церко-

З ПАРЛЯМЕНТІВ.

ДОМІНАЛЬНИЙ ПАРЛЯМЕНТ радив недавно над тим, з яких держав йому пожадані емігранти.

Радилась білі, чорні та рябі коті, з якої держави найсмагніці ім миші. Як „Канадійський Фармар“ росписував ся, ліберали за еміграцією галичан. Пан Мегас з того вивів, що русини мусять бути вдячними лібералам за те, що ті „дозволяють“ нашому людові переїздити до Канади. А наша „вдячність“, після думки „Канадійська фарма“, мусять виявитись попіртєм лібералів під час виборів. Але най так думає п. Мегас, а ми роздивимось блище, чому це нає так „люблять“ ліберали? З дальших парламентських дебатів самий темний розбере що то за „любов“.

Канадійський уряд платив агентові за кожного спроваженого емігранта \$2. 40 ц., але за англійка \$4. 80ц. Себто як бачимо, уряд попірив політику обангличеня Канади. Аде тепер ся політика однодумно відкинута в Д. П. і ліберали і консерватисти віддурались націоналізму, хоч в Парляменті переважаючий елемент англічани.

Наші „пани“ казали так: — „англійк дуже гордий, домагаєть ся високої платні, а тепер в старій Англії розрухався соціалізм, навіщо ми будемо спроважувати на свою голову „непожаданних

з потрав а оустилисте, що важнійше в законі: суд і милосердіє (Мат. 23, 23).

— А що каже Христос, о дітях?

— Він кличе до дітий аби разом лучились до сьвітлої праці і говорить: Не забороняйте прийти до мене, бо їх царство небесе!

— Чи хоч ти, молодче, бути вихованим після сих засад — і чи хочиш жити після них?

— Та я е! Хочу — хочу так жити і хочу остати правдивим соціалістом!

ГРЕНТ ТРОНК ПАСІФІК
МАЄ ГРОШИ
НА
(ПОЗИЧКУ.) —
641 MAIN STR.
WINNIPEG MAN.

горожан“? Чи нема більше темних народів?, І ухвалили коті в парламенті зменьшити плату на англійску мишу з \$4. 80ц. на \$2. 40ц.

Ітак в очах капіталістів і „галішен і англійш“ лише — миша, безправний раб.

Зате парламент похвалив русинів, не диво! ми не організовані, темні, не знаємо по англійски. Нашими руками піднесена західна Канада. З нас виріє Вінніпег, рускими руками капіталісти надіють ся зробити з західних провінцій золоте дно.

Зате коті цілком стали проти еміграції з Росії, за російску мишу не платять ані цента. Напусти російя до Канади, нарид вільний, зараз і галичанів навчать і англійців, тай в Канаді спокою не стане!

Спокійніенько їсти котикам мишей.

ПАРЛЯМЕНТ МАНІТОБИ.

Тут переважають чорні коті (консерватисти.) Був внесенний до парламенту закон „Примусового обучения дітей“, себто усі діти в Канаді, чи хочуть Батьки, чи не хочуть, мусять ходити до школи.

Але сей закон велика більшість парламенту відкинула!.. Чому? чи капіталісти своїх дітий не вчать? Своих а не чужих!.. У Вінніпегу з багато фабрик, а ПРАЦЮЮТЬ ПЕРЕВАЖНО ДІТИ. Колиб проїшов закон загального, примусового обучения, капіталісти муєлиб відпустити дітий, а набрати робітників. Але коли дитина працює за \$3 на тиждень, робітничові кіт муєнвби дати \$12.—\$14. ПРТИЮЧИ СВОІ ІНТЕРЕСИ „НАШІ ПАНИ“ ПОЛИШИЛИ НАШИХ ДІТЕЙ НАДАЛІ БЕЗ ОСРВІТИ!

Обікрав Парлямент і фармарских дітий, бо колиб ввели закон, то уряд муєнвби зараз всіх кольтонія побудувати школи і дістати учителів.

Оттакі вам і ліберали і консерватисти!

НАРОДНЕ ВІЧЕ
В ПЛЕЙЗЕНТ-ГОІМ МАН.

Ціла Манітоба піднялась за голосом „Чер. Пр“. Фармар нуждар і робітник бідак подають собі батьські руки. Отже і у Плейзент-Гомі прокинулись і покликвали організатора С. П. К. тов. Г. Слінченка, котрий приїхав на 15го марца с. р. Віче відбуло ся в домі тов. Т.

Михалюка, зібраних було до 50 людей, вибрали председателя, і розпочали віче в перші години пополуднь. Насам-перед забрав слово орг. Г. Слінченко.

Тов. Слінченко заявив, що приїхав від С. П. К. Першим ділом товариш пояснив, що таке організація, відтак говорив, провузиск тих що все витворюють, тими, що нічого не роблять і показав причини нашої бідн.

А відтак говорив, що таке парламент і яке він має значінє, для тих хто до його вибирає, (нарид нагородив бесідника гучними оплесками.) Відтак забрав голос тов. Д. Якімішак, котрий говорив, що таке просьвіта, і як ми до ней відносимось, гарно обговорив і дав багато до думаня людям, відтак пояснив, в Галичній конституція євнська, а тут повна і рівна для кожного; тільки ми її не розуміємо, та ми є негодні осудити кітел на критий, що внемю а муємо поштивитись. Те саме із нашою конституцією. Говорив тов. про св. Синод, казав які там старі діди, сидять цілком глухі і дістають десятка тисяч річно народних грошій. А що такі глухі діди можуть владити? (нарид нагородив гучними оплесками.)

Відтак забрав голос тов. Лукацук, який говорив про біду фармарску та з чого вона повстає. Дужи гарно пояснив, в який спосіб моглиб визволити ся (гучні оплески). Відтак вивязалась дискусія. Тов. Слінченко дав поясненя, а відтак пояснив значіня організації для поневоленої кляси і її вартість. Дальше було голосованє, і всі одно-голосно ввадили завязати „Локаль С. П. К. Вписалос 22 члени.

Члени зарядили колекту, зібрано було \$3 05ц. на газету за що організатор склав сердечну подяку. Позакінченю відспівано революційні пісні, і розійшлись домів і доді, вічєвики розійшли ся, дужи задоволені, честь нашим ттов. Плейзент-Гомцям, що так славно виступили, на поле політичної боротьби! Ідїть же всі інші укр. Колоні, за голосом Плейзент-Гомців, і покажемо, що ми теж люди, а не дикарі, що нас легковажити.

Секретарь

